

Den næste sag på dagsordenen var:

**7) Første behandling af lovforslag nr. L 20:
Forslag til lov om ændring af lov om offentlig
sygesikring. (Afvikling af det statslige tilskud
til den særlige sygesikringsordning for søfa-
rende).**

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Lovforslaget om ændring af lov om offentlig sygesikring er en konsekvens af regeringens finanslovsforslag og som sådan en udmøntning af regeringens politik om at reducere direkte erhvervstilskud.

Regeringen ønsker i stedet for tilskud at satse på en generel bedring af erhvervslivets rammevilkår. Forslaget medfører merudgifter for rederierne til sygesikring af søfarende på danske skibe på et samlet beløb på 5 mio. kr. Det modsvarer af en besparelse på finansloven af samme størrelse, et provenu, der vil indgå i finansiering af skattelettelser.

Kl. 15.35

Forslaget ændrer hverken ved de ydelser eller den personkreds af søfarende, der er berettiget til ydelser i henhold til sygesikringslovens bestemmelser. Søfarende vil således fortsat have en sygesikringsdækning, der er bedre end den, der gælder for andre danske arbejdstagere, der arbejder uden for landets grænser.

Venstre kan støtte forslaget, og da den konservative ordfører ikke kan være til stede, skal jeg sige, at Det Konservative Folkeparti også støtter forslaget.

Formanden:

Så er det fru Birthe Skaarup for en kort bemærkning ... nej, det er fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører.

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Lovforslaget om afvikling af det statslige tilskud til den særlige sygesikringsordning for søfarende, som vi behandler her i dag, er et forslag, som – hvilket vi også kunne høre den tidligere ordfører sige – er et led i regeringens finanslovaftale for 2004. I den forbindelse kan det undre lidt, at

det er til forhandling i dag, hvor der endnu ikke er indgået aftale om finansloven, men lad det nu være ved det.

På den baggrund kan jeg også sige, at vi egentlig i Socialdemokratiet er positivt indstillet over for at kigge på det her område om at afvikle direkte tilskud til erhverv, men vi er alligevel også en anelse bekymrede, fordi det her forslag bryder princippet om, at der er en statslig andel i en sygeforsikringsordning for bestemte grupper i vores samfund. Derved vil det her område blive det første erhverv, hvor det offentlige ikke er med til at støtte op om sygesikringen, sikre, at man har sygesikring. Den udvikling er vi måske en anelse bekymrede over, og vi vil gerne være med til at diskutere den.

Grunden til, at bekymringen måske bliver så udtalt, er, at man kan se af høringssvarene, at dette forslag er fremsat helt uden drøftelse med de parter, som normalt ville indgå på området, nemlig rederierne og måske også de fagforbund, hvis ansatte det vedrører.

Derfor vil jeg bare sige i dag på Socialdemokratiets vegne, at vi vil afvente den videre behandling af forslaget, vi vil se det i sammenhæng med hele den store finanslov, når den kommer til behandling, og det vil i hvert fald være en betingelse for, at vi kan stemme for, at vi er helt sikre på, at regeringen sikrer, at søfarende selvfølgelig får adgang til sygesikring også i fremtiden.

Tak for ordet. Jeg skulle i øvrigt sige, at dette også siges på vegne af Det Radikale Venstre, der ikke kunne være her.

Birthe Skaarup (DF):

I øjeblikket er det jo således, at rederne betaler et fast beløb på 504 kr. årligt pr. søfarende i udenrigsfart. Det er et beløb, der blev fastsat for 12 år siden, og det skulle dække ca. 25 pct. af sygesikringens udgifter. Bidraget har i år 2002 været på 2,6 mio. kr., en dækning på 37 pct. af statens udgifter på de 7 mio. kr.

Forslaget indebærer, som andre også har været inde på, at sygesikringens udgifter til søfarende forhyret på danske skibe i udenrigsfart nu skal hæves fra 504 til 1.400 kr. Det, man gør, er så at tage et konkret erhvervstilskud, og jeg kan tilslutte mig, at man fra regeringens side nu hellere vil give en generel forbedring af erhvervslivets rammevilkår.

Det eneste, vi selvfølgelig har bemærket, som andre også har bemærket, er, at aftale om finansloven ikke er indgået endnu. Der er ikke indgået

noget endeligt forlig om den, og derfor afventer vi naturligvis det videre udvalgsarbejde.

Vi er som sagt positive over for det. Vi har selvfølgelig mærket os høringsvarene fra rederiforeningerne og også deres forskellige indsigelser i denne sag. Men vi behøver jo ikke at haste noget igennem, lad os nu som sagt se, hvordan finansloven udmøntes. Vi er som sagt positive over for intentionerne i forslaget.

Kl. 15.40

Lene Garsdal (SF):

Forslaget her er jo et led i regeringens bestræbelser på at få penge i kassen til de skattelettelser, som den har lovet.

ISF er vi generelt imod statstilskud til enkelte brancher, men de afledte virkninger på retten til at få sygesikring er vanskelige at forudse med det her forslag.

For os er det en afgørende forudsætning for at stemme for forslaget, at der er sikkerhed for, at der ikke er lagt op til forringelser for den enkelte søfarendes ret til ydelser efter sygesikringen. Det, der kan bekymre, er, at der med forslaget er lagt op til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved beregning og opkrævning af bidrag og træffe bestemmelse om, at beløbet kan beregnes på en anden måde end på årsbasis. Hvis bidraget f.eks. kommer til at afspejle det løbende faktiske forbrug, vil der kunne blive tale om, at rederne får et forstærket incitament til at sikre sig sund arbejdskraft og dermed forringe sømændenes muligheder for ansættelse.

Hvis det ender med, at SF til sidst støtter forslaget, så vil det under ingen omstændigheder være en støtte til en privatisering af ordningen. Hvis ordningen bliver privatiseret, finder vi, at det vil kunne true søfarendes rettigheder og forringe deres muligheder for at være sikret på sygesikringsniveau. Det fremgår jo sådan set også af rederiernes hørings svar, hvor de siger, at hvis de skal finansiere ordningen, så kan de ikke se, at der er nogen begrundelse for, at ordningen skal være i offentligt regi.

Inden endelig stillingtagen vil SF under udvalgsarbejdet have belyst, hvor vidtrækkende ændringer i beregningsgrundlaget der lægges os til, og om der er planer om at beregne beløbet på en anden måde end på årsbasis.

Line Barfod (EL):

Jeg vil først bemærke, at jeg synes, det er en helt urimelig kort høringsfrist, der har været for de

berørte parter, især når man tager i betragtning, at det er et forslag, der slet ikke har været debatteret med parterne inden.

Dengang regeringen tiltrådte, sagde den, den ville leve op til kravene om god lovkvalitet, og det kan man ikke just sige, der er tale om, når vi snakker hørings svar.

De kommentarer, der var til høringsvarene, nemlig at lovforslaget skal fremsættes i oktober, fordi det er et led i forslag til finanslov for 2004, og at høringsfristen derfor kun kunne blive 8 dage, lyder, som om det er helt logisk, men man kunne jo have sendt det ud meget tidligere. Der er jo ikke nogen logik i det, fordi man har 5 mio. kr. med i forslaget til finanslov. Jeg tror ikke, det er det, finansloven falder på. Man må også have vidst det, så man kunne have sendt det ud med en længere høringsfrist, hvis man virkelig mente alvorligt, at det er vigtigt, at organisationerne skal have mulighed for at svare. Så jeg håber, ministeren kan give os et hint om, hvorvidt man fremover vil sørge for, at der bliver en ordentlig høringsfrist.

Indholdet, som også andre ordførere har været inde på, skulle jo være et led i regeringens politik om at reducere direkte erhvervsstøtte. Når man ser på, hvad regeringen ellers er kommet med af støtte til erhvervslivet i milliardklassen, så er det lidt svært at se, hvorfor lige de 5 mio. kr. på det her område skulle være det, man går efter, men selvfølgelig kan det godt være, at man synes, at når man giver så meget med den ene hånd, må man også tage lidt med den anden hånd.

Enhedslisten ser ikke det store problem i at reducere erhvervsstøtte, men hørings svaret fra især SiD sætter et meget stort spørgsmålstejn ved, om det også er den reelle begrundelse.

Hvis vi tager udgangspunkt i den almindelige sygesikringsordning, som omfatter brancher, hvor arbejdet foregår i Danmark, så er sygesikringsordningen jo en form for solidarisk ordning, hvor også staten bidrager til den økonomiske dækning, og vi er dermed alle med til at betale over skatterne.

For søfarende på skibe, der er hjemmehørende i Danmark, bør den samme ordning være gældende, uanset om arbejdspladsen i perioder befinder sig langt hjemmefra, eller der er tale om skibe, der sejler mellem landsdelene i Danmark. Hvorfor søfartserhvervet nu skal have fuld arbejdsgiverdækning af sygesikringsordningen, kan derfor forekomme som en gåde.

På den baggrund er det nærliggende at antage, at SiD's indvendinger mod lovforslaget er de rigtige, nemlig at begrundelsen for regeringen er en anden end reduktion i erhvervsstøtten, nemlig at det hænger sammen med retssagen ved EF-Domstolen om udenlandske søfolks skattefrihed.

Kl. 15.45

I alle tilfælde er det svært at se logikken i, at regeringen her har udset sig en enkelt branche, et enkelt lille område, og slår det op som en generel reduktion af erhvervsstøtten. I forlængelse af det er det værd at se på, hvad forslaget kan betyde for de søfarende selv, som også fru Lene Garsdal var inde på, nemlig at den fulde arbejdsgiverbetaling kan betyde, at arbejdsgiverne motiveres til at fremme lemfældig omgang med sygdom blandt søfolkene og raskmeldinger i utide. Vi har set eksempler på, at ikke mindst udenlandske søfolk på langfart ikke altid behandles lige regelret i forbindelse med sygdom. Vi har f.eks. for nylig haft sagen med den polske sømand, der døde af lungebetændelse, fordi man ikke havde ordentligt tilsyn med ham.

Så Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Da Kristeligt Folkepartis ordfører på området, fru Tove Videbæk, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende:

Det, lovforslaget drejer sig om, er, at rederne fremover selv skal yde mere til sygesikring af de søfarende, som er ansat hos dem. Fremover skal de betale 1.400 kr. årligt pr. ansat mod 504 kr. for nuværende.

Det virker som en rimelig ordning, men alligevel har vi nogle spørgsmål i forbindelse med sagen. For hvorfor er det nu lige rederne, som skal være de eneste arbejdsgivere, der fuldt ud skal betale alle deres ansattes sygeforsikring? Og vil det i virkeligheden reelt stille de ansatte ringere? For arbejdsgiverne har jo allerede nævnt noget om, at de alligevel selv skal betale 100 pct., så måske har de slet ikke behov for, at det offentlige overhovedet er involveret? Og hvad vil der så ske? Hvordan vil dét stille de ansatte?

Kristeligt Folkeparti har nogle uafklarede spørgsmål, som vi skal have arbejdet med og finde svar på, inden vi helt klart kan tage stilling til dette lovforslag.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil gerne takke for denne altovervejende positive modtagelse af forslaget, som jeg kan konstatere der er et flertal bag, og jeg konstaterer også, at der er en række partier, der melder, at de har yderligere spørgsmål, og at de i øvrigt jo gerne ser den endelige sammenhæng i de finanslovsdrøftelser, der pågår i øjeblikket, før de tager endelig stilling. Det har jeg i sagens natur fuld respekt for.

Jeg har kun én yderligere bemærkning, og det er til dimensionen omkring lovkvalitet. Der må jeg sige, at jeg var meget enig med fru Birthe Skaarup, da fru Birthe Skaarup sagde – og så tror jeg, at jeg citerer meget præcist: Vi behøver ikke at haste noget igennem.

Det er jo lige præcis det, der er effekten af, at regeringen fremsætter dette forslag, samtidig med at vi har fremsat et finanslovsforslag, hvor provenuet indgår. Det giver jo Folketinget mulighed for at grave dybere og finde besvarelserne på de spørgsmål, man har rejst, frem for det, der jo typisk kunne være alternativet, og som vi jo også har set har været alternativet mange gange, når der har været diskuteret finanslov, nemlig at man i kølvandet på et finanslovsforslag møder op med en følgelovgivning, som på meget kort tid skal igennem Folketinget.

Her er der faktisk, fordi regeringen i konsekvens af vores finanslovsforslag møder op med forslag til følgelovgivning allerede nu, en mulighed for at lade det her forslag underkaste en god og seriøs udvalgsbehandling.

Det ser jeg frem til, og jeg stiller mig til rådighed for at svare på alle de spørgsmål, der måtte være under udvalgsbehandlingen, idet jeg helt afslutningsvis gerne med syvtommersøm vil slå fast, at det, der er hensigten med lovforslaget her, er præcis sådan, som det er motiveret: at reducere direkte erhvervstilskud og i stedet satse på en generel bedring af erhvervslivets rammevilkår. Det betyder også, at der jo ikke er tilsigtet nogen form for reduktion i omfanget af sygesikringsydelse, ligesom der heller ikke er tilsigtet nogen reduktion i gruppen af berettigede.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Ministeren svarede sådan set ikke på de indsigelser, der var omkring lovkvalitet i forhold til høringsfrist for organisationerne.

Høringsfrist for organisationerne har jo intet at gøre med, hvor lang tid der er til at behandle

sagen i Folketinget, men hvor lang tid organisationerne får til at svare, før forslaget bliver fremsat i Folketinget. Det er en væsentlig del af alt det arbejde, der er lavet om lovkvalitet, nemlig at sikre, at organisationerne skal have ordentlig tid, så de kan sætte sig ind i forslaget og komme med de indvendinger, som kunne være relevante for arbejdet i Folketinget.

Så jeg vil meget gerne høre, om ministeren over for Folketinget vil give udtryk for, om så kort en høringsfrist, som der har været tale om her, er den stil, man har tænkt sig at have hos ministeren, eller om man fremover vil gøre alt, hvad man overhovedet kan for at sikre en ordentlig høringsfrist for organisationerne.

Kl. 15.50

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 21: Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet, lov om valg til Folketinget, lov om vederlag og pension m.v. for de danske repræsentanter i Europa-Parlamentet og lov om vederlag og pension m.v. for ministre. (Ændringer som følge af udvidelsestraktaten og ændring af akten om almindelige direkte valg af repræsentanterne i Europa-Parlamentet, tilpasning af frister for optagelse på valglisten m.v.).

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 8/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Gudrun Laub (V):

Lovforslag nr. L 21 har en lang titel, og det er jo, som det fremgår af titlen, ændringer i forbindelse med Østudvidelsen, altså EU's udvidelse. Det er konsekvenser, som er nødvendige at få på plads, før der skal være valg til Europa-Parlamentet den 13. juni 2004.

Der er først et navneskift i både titlen og konsekvent gennem teksten. Nu har vi repræsentanter i Europa-Parlamentet, men fremover har vi medlemmer af Europa-Parlamentet.

Antallet af pladser til Danmark er ændret fra 16 til 14. Der er i alt 732 pladser i Europa-Parlamentet, der fordeles mellem landene efter forholdstal. Efter Nicetraktaten var fordelingen sådan, at Danmark ville få 13 medlemmer ved udvidelsen af EU til i alt 27 lande. Men Rumænien og Bulgarien er ikke kommet med i udvidelsen, og de pladser, de ellers skulle have haft, er fordelt mellem medlemslandene, og Danmark har altså ved valget den 13. juni 2004 14 pladser, som skal besættes ved valget.

I forbindelse med ændringerne i 2002 i Rådets akt fra 1976 er der fastsat nogle særlige regler. Det er direkte anført, at hvervet som medlem af Europa-Parlamentet er uforeneligt med en række nærmere anførte hverv. Sådan var det også tidligere, men listen er udvidet. Den bestemmelse, som nok har den største interesse i denne forsamling, er bestemmelsen om, at hvervet som medlem af Europa-Parlamentet fremover er uforeneligt med hvervet som medlem af Folketinget. Det er en regel, som gælder for alle EU's lande, at det fremover ikke er tilladt at være medlem af Europa-Parlamentet og samtidig være medlem af det nationale parlament, altså et forbud mod dobbeltmandater. Begrundelsen for reglen er, at udviklingen i Europa-Parlamentet i beføjelser og ansvarsområder gør det stadig vanskeligere at udøve dobbeltmandat.

Med dette lovforslag, vi har her i dag, ratificerer vi samtidig ændringsakten fra 2002. Så er der desuden med i L 21 en ændring af lov om valg til Folketinget: om optagelse på valglisten. Fristen er senest femtendedagen før, for at man kan stemme til valget.

Vi har i Danmark ikke tradition for at holde valg om søndagen. Valg til Europa-Parlamentet skal ske i hele EU-området en dag mellem torsdag morgen og søndag aften. Valgresultatet må først offentliggøres, når afstemningen er afsluttet i alle EU-lande. For at vi kan følge den dan-